

Dos soliloquis per a dos pianos

*Per a dos pianos
Para dos pianos
Pour deux pianos
For two pianos
Für Zwei Klaviere*

Joaquim Homs

ISMN: 979-0-69232-122-4

1a edició en pdf: novembre 2015

© Joaquim Homs
© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
C. Santa Anna, 10 entresòl 3a
08002 Barcelona
Tel: + 34 933180605
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com

Música instrumental 123

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

La reproducción total o parcial de esta obra por cualquier procedimiento, incluyendo la reprografía y el tratamiento informático, así como la distribución de ejemplares mediante el alquiler o el préstamo, quedan rigurosamente prohibidas sin la autorización escrita del editor o entidad autorizada y estarán sometidas a las sanciones establecidas por la ley.

All rights reserved. No part of this score may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from the Publisher.

Dos soliloquis per a piano

Durant l'any 1972, vaig compondre una sèrie de **7 soliloquis** per a diversos instruments. Tots ells es caracteritzen pel seu to profundament íntim i meditatiu. Sovint, més que monòlegs, són intents de diàleg sense resposta. En el primer, per a piano, s'alternen passatges evocadors de records grats amb d'altres de tristesa amarga i dolor que, poc a poc, van dominant totalment els primers. En el segon, dins l'òrbita general de la composició, es distingeixen clarament tres parts, que comencen de manera similar, però que presenten un matís diferent, que podria definir-se com a predominantment exclamatiu en la primera part, interrogatiu a la segona, i conclusiu a la darrera.

Joaquim Homs

Composts entre setembre i novembre de 1972, els **Dos Soliloquis** són la darrera obra “ambiciosa” per a piano de Joaquim Homs. La importància d'aquests soliloquis en el catàleg d'Homs és enorme si tenim en compte la gran quantitat de versions que se'n van derivar. El propi compositor ho explicava així: “Els **Dos Soliloquis** foren escrits inicialment per a piano, però ben aviat sentí el desig de desenvolupar al màxim la seva expressivitat tímbrica efectuant una sèrie de versions per a diferents instruments i conjunts instrumentals, fet que culmina amb la peça d'orquestra de l'any 1973 .”

Breu extracte de: “*Una aproximació al piano de Joaquim Homs*”, per Jordi Masó.

Dos soliloquis per a piano

Durante el año 1972 compuse una serie de 7 Soliloquios para diversos instrumentos. Todos ellos se caracterizan por su tono profundamente íntimo y meditativo. Con frecuencia más que monólogos vienen a ser intentos de diálogos sin respuesta. En el primero para piano, se alternan pasajes evocadores de gratos recuerdos con otros de amarga tristeza y dolor que poco a poco van dominando totalmente a los primeros. En el segundo, dentro de la órbita general de la composición se distinguen claramente tres partes que se inician de forma similar, pero con distinta matización que podría definirse como predominantemente exclamativa la primera, interrogativa la segunda y conclusiva la última.

Joaquim Homs

Compuestos entre septiembre y noviembre de 1972, los ***Dos Soliloquios*** significan la última obra “ambiciosa” para piano de Joaquim Homs. La importancia de estos soliloquios en el catálogo de Homs es enorme si tenemos en cuenta la multitud de versiones que se derivaron. El propio compositor lo explicaba así: “Los *Dos soliloquios* fueron escritos inicialmente para piano, pero bien pronto sentí el deseo de desarrollar al máximo su expresividad tímbrica efectuando una serie de versiones para distintos instrumentos y conjuntos instrumentales, hecho que culmina con la pieza de orquesta del año 1973”.

Breve extracto de: “Una aproximación al piano de Joaquim Homs”, por *Jordi Masó*.

Two soliloquies for piano

During the year of 1972, I composed a series of 7 Soliloquies for different instruments. All of them share a deeply intimate and contemplative mood. Quite often they go beyond the nature of the monologue to turn into an attempt at some sort of a dialogue without an answer. In the first Soliloqui for piano, passages of pleasant reminiscence alternate with others of bitter sadness and pain which shortly cast their shadow over the first ones. In the second Soliloqui, one can find within the general frame of the composition three different parts. They all start similarly, but their tone and shading change, so that the first one could be defined as predominantly exclamatory, whereas the second could be described as interrogative, and the last one as conclusive.

Joaquim Homs

Written between September and November, 1972, the *Two Soliloquies* represent Joaquim Homs' last "ambitious" work for piano. The importance of these *Soliloquies* in Homs' catalogue is enormous if we take into account the number of versions which originated from it. The composer himself explained it like this: "The *Dos Soliloquis* were written initially for piano, but very soon after that I felt the need to exploit its timbric expressiveness to the full by creating a series of versions for different instruments and instrumental groupings, which led to the orchestral piece of 1973".

Brief summary of: "An introduction to Homs' piano works", by Jordi Masó

Dos soliloquis per a dos pianos

I

Joaquim Homs
(1906-2003)

♩ = 60

Handwritten musical score for two pianos (I and II) in 5/4 time. The score includes dynamic markings (*p*, *mp*, *pp*), articulation (accents, slurs), and a *rit.* (ritardando) marking. The first system shows the beginning of the piece with a tempo of 60 beats per minute.

Poco più lento

Handwritten musical score for two pianos (I and II) in 5/4 time, continuing from the first system. The tempo is marked *Poco più lento*. The score includes dynamic markings (*mf*, *mp*, *pp*), articulation (accents, slurs), and a *rit.* (ritardando) marking. The second system shows the continuation of the piece with a tempo of 60 beats per minute.

II

$\text{♩} \approx 50 - 52$

8va

I

II

f *mf* *sf* *mf*

f *sf*

mf *sf*

I

II

sf *mp* *p* *espressivo* *mp*

mf *p*

10 *espressivo*

I

II

mf *sf* *mf* *mp*

mf *sf* *sf*